

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/171/2017
Identifikačné číslo spisu:	1213209259
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1213209259.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Obec Udiča, so sídlom Udiča č. 302, IČO: 00 317 853, proti žalovanej Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova č. 8, IČO: 35 697 270, zastúpenej Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dr. Vladimíra Clementisa č. 10, IČO: 35 855 673, o uloženie povinnosti zaplatiť jednorazovú náhradu za nútené užívanie nehnuteľnosti v sume 5.000,- Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 19 C 72/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. februára 2017 sp.zn. 2 Co 420/2014, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 15. februára 2017 sp.zn. 2 Co 420/2014
z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě l š i e k o n a n i e.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 12. novembra 2013 sp.zn. 19 C 72/2013-162 rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni jednorazovú úhradu za nútené obmedzenie v obvyklom užívaní pozemku - parc. KNC č. 2530/2 - zastavané plochy a nádvoria, o výmere 100 m², zapísaného na LV č. XXX Správy katastra Považská Bystrica, k.ú. J., v sume 5.000,- Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uvedeným rozsudkom tiež žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok 300,- Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 1.804,55 Eur k rukám právneho zástupcu žalobkyne, všetko do troch dní od jeho právoplatnosti.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 15. februára 2017 sp.zn. 2 Co 420/2014 odmietol odvolanie žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že uvedené skutočnosti vyplývajúce z podania žalovanej zo 7. januára 2014 nemožno považovať za odvolací dôvod v zmysle § 365 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a podané odvolanie nespĺňa náležitosti odvolania podľa § 363 CSP. Odvolací súd považoval za potrebné zdôrazniť, že strany sporu boli v rozsudku súdu prvej inštancie poučené, že v odvolaní sa má popri všeobecných

náležitostiach [(§ 42 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“)] uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Nebolo preto povinnosťou súdu vyzvať odvolateľa na doplnenie dôvodov odvolania zo 7. januára 2014. Odvolací súd ďalej uviedol, že podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Vzhľadom na toto ustanovenie nebolo možné prihliadnuť na podanie odvolateľa, doručené súdu 31. januára 2014. Na základe uvedeného záveru o nesplnení zákonných podmienok v prípade podaného odvolania zo strany žalovanej odvolací súd odvolanie žalovanej podľa § 386 písm. d/ CSP odmietol.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že v konaní došlo k vade spočívajúcej v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP). Žalovaná v dovolaní poukázala na § 470 ods. 1 a 2 CSP a uviedla, že odvolací súd posudzoval podané odvolanie v zmysle aktuálne platnej právnej úpravy, ktorá v čase podávania odvolania a jeho doplnenia nebola účinná. Takýto postup je podľa názoru žalovanej v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ktoré odvolanie a jeho náležitosti podané za účinnosti OSP posudzujú podľa zákona účinného v čase podaného odvolania a nie zákona účinného v čase, kedy je o odvolaní rozhodované. Žalovaná ďalej uviedla, že odvolanie zo 7. januára 2014 spĺňalo všetky náležitosti odvolania podľa § 205 ods. 1 OSP a z toho dôvodu preto nebolo ani potrebné vyzvať žalovanú na doplnenie odvolacích dôvodov, nakoľko sa nejednalo o tzv. „blanketové odvolanie“, ktoré neobsahuje odvolacie dôvody. Žalovaná v tejto súvislosti zdôraznila, že aj keby jej odvolanie neobsahovalo odvolacie dôvody, bol by súd povinný vyzvať ju na ich doplnenie, nakoľko odvolanie bolo podávané za účinnosti OSP, kedy táto možnosť zo zákona nebola vylúčená, a preto by bolo povinnosťou súdu vyzvať žalovanú na odstránenie väd odvolania spočívajúcich napr. aj v neuvedení odvolacích dôvodov aj za účinnosti CSP. Žalovaná v dovolaní namietala, že doplnenie argumentácie k odvolacím dôvodom z 23. januára 2014 nie je možné považovať za rozširovanie dôvodov odvolania a už vôbec nie za rozširovanie rozsahu, v akom sa rozhodnutie napáda. Vzhľadom na uvedené žalovaná navrhuje, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné zrušiť.

6. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (pozri § 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7. V danom prípade žalovaná uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Najvyšší súd už v judikátoch R 23/1994 a R 4/2003 (ďalej v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001, 5 Cdo 434/2012, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 142/2013, 3 Cdo 98/2015) vydaných do 30. júna 2016 považoval za prípad odňatia možnosti konať pred súdom postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci (odmietol podanie alebo konanie zastavil alebo odvolací súd odmietol odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané.

9. So zreteľom na uvedené dovolací súd skúmal, či odmietnutie odvolania žalovanej odvolacím súdom vykazovalo znaky procesného postupu znemožňujúceho strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

10. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 prvá veta CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

12. Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

13. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie žalovanej bolo podané 7. januára 2014, t.j. za účinnosti OSP. Odvolanie žalovanej bolo podané včas a obsahovalo všeobecné náležitosti podania (§ 42 ods. 3 OSP), bolo v ňom uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov odvolanie podáva (v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. h) OSP, a teda súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) a čoho sa žalovaná ako odvolateľka domáha. Žalovaná v odvolaní uviedla, že bližšiu argumentáciu k uvedeným odvolacím dôvodom doplní v lehote siedmych pracovných dní.

14. Žalovaná podaním z 23. januára 2014, doručeným súdu prvej inštancie 31. januára 2014, doplnila svoje odvolanie o bližšiu argumentáciu k uplatneným odvolacím dôvodom.

15. Odvolací súd v dovolaní napadnutom rozhodnutí skonštatoval, že uvedené skutočnosti vyplývajúce z podania žalovanej zo 7. januára 2014 nemožno považovať za odvolací dôvod v zmysle § 365 CSP a podané odvolanie nespĺňa náležitosti odvolania podľa § 363 CSP. Najvyšší súd v tejto súvislosti uvádza, že odvolací súd nepostupoval správne, keď náležitosti odvolania žalovanej podaného 7. januára 2014 posudzoval podľa CSP, t.j. podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase rozhodovania odvolacieho súdu o podanom odvolaní. Uvedený postup odvolacieho súdu je v rozpore s § 470 ods. 2 prvá veta CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. S poukazom na § 470 ods. 2 prvá veta CSP bolo preto povinnosťou odvolacieho súdu posudzovať náležitosti podaného odvolania žalovanej podľa OSP, ktorý bol platný a účinný v čase podania predmetného odvolania.

16. Odvolací súd v dovolaní napadnutom rozhodnutí ďalej uviedol, že podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Vzhľadom na toto ustanovenie nebolo možné prihliadnuť na podanie odvolateľa, doručené súdu 31. januára 2014. Najvyšší súd sa s uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje, pretože žalovaná vo svojom podaní z 23. januára 2014 (podaným po uplynutí lehoty na odvolanie) nerozšírila rozsah, v akom sa rozhodnutie súdu prvej inštancie napáda a rovnako nerozšírila ani dôvody odvolania. Žalovaná v predmetnom podaní doplnila svoje odvolanie o bližšiu argumentáciu, t.j. špecifikovala v ňom iba dôvody odvolania, ktoré označila vo svojom odvolaní, pričom takýto postup bol v súlade so zákonom (pozri uznesenie najvyššieho súdu sp.zn. 6 Cdo 30/2012).

17. Najvyšší súd so zreteľom na uvedené konštatuje, že pokiaľ odvolací súd neprihliadol na podanie žalovanej z 23. januára 2014 a odmietol odvolanie žalovanej ako odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 363 CSP, týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a žalovaná

opodstatnene uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

18. Najvyšší súd preto rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

19. V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne znova o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.